

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ŽARASŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONINIO VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

Ž A R A S A I

1950 m.
liepos mėn.

24

PIRMADIENIS
Nr. 86(501)

Kaina 20 kap.

Numeryje:

1. Darbo žmonių demonstracija Vilniuje—1 pusl.
2. LTSR Aukščiausiosios Tarybos jubiliejinė sesija—2 pusl.
3. TSRS Karinio Jūrų Lavyno Diena—3 pusl.
4. ŽVIRONIENĖ. Kaip ašsomybės—4 pusl.
5. G. GUREVAS. Darbas sukūrė žmogų—3 pusl.
6. Korėjiečių tauta kovoje dėl savo laisvės ir nepriklausomybės—4 pusl.

Koviniai agitatorių uždaviniai pravedant derliaus nuėmimo darbus

Šiomis dienomis mūsų, o taip pat Dusetų ir Dūkšto rajonų kolūkiečiai pradės naują derliaus nuėmimo darbus. Šiomis atsakingosiomis derliaus nuėmimo dienomis kiekviename kolūkyje, kiekvienoje brigadoje ypač turi būti sustiprintas politinis—masinis aiškinamasis darbas. Kaip tik šiuos atsakingus uždavinius ir atlika kolūkių agitatoriai.

Praėjusių metų patyrimas parodė, kad tuose kolūkiuose, kur politmasiniai—aiškinamasis darbas buvo pastatytas gerai, ten, kur mūsų kaimo ir kolūkių agitatoriai tinkamai išaiškino kolūkiečiams visus partijos ir vyriausybės prieš juos iškeltus uždavinius, mobilizavo juos į savalaikį ir gerą derliaus nuėmimo darbą pravedimą, tuose kolūkiuose derliaus nuėmimas vyko gerai ir organizuoti, jis buvo nuimtas laiku ir be nuostolių, ten savalaikiai buvo prarasti derliaus nuėmimo darbai, prieš laiką įvykdytas grūdų paruošimo planas ir t. t.

Todėl savaine suprantama, kokią didelę reikšmę turi gerai pastatytas politmasiniai—aiškinamasis darbas kiekviename kolūkyje, kiekvienoje brigadoje. Derliaus nuėmimo metu kaimo ir kolūkių agitatoriai turi plačiai aiškinti kolūkiečiams partijos ir vyriausybės nutarimus, mobilizuoti juos į sėkmingą šių nutarimų vykdymą. Ypač plačiai turi būti išvystytas politmasiniai—aiškinamasis darbas laukininkystės brigadose. Atsakingiausiomis derliaus nuėmimo dienomis čia agitatoriai turi mokamai išnaudoti kiekvieną momentą, ypač pietų pertrauktas, vesti brigados narių tarpe pasikalbėjimus, skaityti laikraščius, aiškinti kolūkių santarkeles pranešimus, supažindinti kolūkiečius su kolektyvinių darbo pirmųjų patyrimu. Kiekvieno kaimo ir kolūkių agitatoriaus kovinis uždavinys plačiai plėsti kiekvieno kolūkių, kiekvienos brigados, atskirų kolūkiečių tarpe socialistinį lenktyniavimą už savalaikį ir gerą derliaus nuėmimo darbą pravedimą, už savalaikį ir gerą prisimintų išparvejojimų įvykdymą.

Derliaus nuėmimo metu kaimo ir kolūkių agitatoriai turi aktyviai dalyvauti kolūkių sieninėje spaudoje. Geras, kovingas sieninis laikraštėlis, iškelias derliaus nuėmimo bei paruošimo vykdymo pirmūnus ir plėkias atsikėčius, plačiai nušėsdamas visų vykstančių kolūkių darbų, o ypač derliaus nuėmimo, eigą,—visa tai, be abejojimo, daug padės spartinant derliaus nuėmimą bei vykdanant grūdų paruošimą.

Per sieninę spaudą, kaip ir gyvu žodžiu, agitatoriai gali sėkmingai mobilizuoti kolūkiečius į prieš laikinai savo išpareigojimų įvykdymą, į savalaikį ir gerą derliaus nuėmimo darbą pravedimą ir pirmosios savo pareigos—grūdų paruošimo plano įvykdymą.

Mūsų kaimo ir kolūkių agitatoriai kaip niekada turi išplėsti politmasiniai—aiškinamąjį darbą kiekvieno kolūkių, brigados ir kolūkiečių tarpe, turi pasiekti, kad šiuo atsakingiausiu derliaus nuėmimo metu ugningas kaimo ir kolūkių agitatoriaus žodis pasiektų plačiausias kolūkiečių mases, nuolat vystytų socialistinį lenktyniavimą laukininkystės brigadų ir kolūkių tarpe siekiant laiku nuimti derlių ir įvykdyti žemės ūkio produktų paruošimą, mobilizuoti visas kolūkiečių jėgas į tolesnį jaunų žemės ūkio arklėjų stiprinimą, jų tolesnį išvystymą ir suklestėjimą.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumui Lietuvos TSR Ministrų Tarybai Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komitetui

TSR Sąjungos Ministrų Taryba ir Visasąjunginės Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komitetas karštai sveikina Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos darbininkus, kolūkiečius, inteligentiją, visus darbo žmones Tarybų Lietuvos dešimtmečio dieną.

Lietuvių tauta nuvertė 1940 metais nekenčiamą fašistinį režimą, išsivadavo iš užsienio imperialistų vergovės ir įžengė į vieningą Tarybų Sąjungos brolišku tautų šeimą. Lenino—Stalino partijos vadovaujami, didžiosios rusų tautos padedami draugystėje su visomis TSRS tautomis, Lietuvos darbo žmonės sukūrė ir sustiprino savo socialistinę valstybę, pasiekė didelius laimėjimus respublikos ūkiniame ir kultūriname išsivystyme.

Tarybų Lietuvoje sukurtą stambiąją pramonę, įsivairavimą metalo apdirbimo staklių, elektrinių variklių, žemės ūkio mašinų gamyba, upinių laivų statyba. Bendroji pramonės produkcija 1949 metais žymiai viršijo prieškarinį lygį.

Esminiai pakitimai įvyko respublikos žemės ūkyje. Smulkus ir išskaidytas žemės ūkis pavirto stambia socialistiniu ūkiu, aprūpintu priešakine technika. Daugiau kaip trys ketvirtadaliai valstiečių ūkių susitelkė

TSR SAJUNGOS
MINISTRŲ TARYBA

Lietuvos TSR pramonės, žemės ūkio, mokslo, kultūros ir meno darbuotojų apdovanojimas ordinais ir medaliais

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo 1950 m. liepos 20 d. įsaku ryšius su Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos dešimtmečio ir pasiektais laimėjimais atkuriant bei išvystant pramonę, žemės ūkį, mokslą, kultūrą ir meną, apdovanojama didelė grupė Lietuvos TSR pramonės, žemės ūkio, mokslo, kultūros ir meno darbuotojų.

LENINO ORDINU apdovanoti: Utenos MTS vyresnysis mechanikas A. Alaušis; Lietuvos TSR maisto pramonės ministras K. Andriaitis; Mažeikių apskrities „Gegužės Pirmosios“ kolūkių pirmininkas A. Balvočius; Kauno „Nemuno“ gamyklos darbininkas A. Balčiūnas; Pasvalio MTS traktorininkas A. Banelis; Lietuvos KP(b) Klaipėdos srities komiteto sekretorius A. Barauskas; Lietuvos TSR selekcijos stoties direktorius J. Bulovas; pensininkė M. Vasiliauskaitė; Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininkas M. Gedvilas; Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas J. Paleckis; Lietuvos KP(b) CK pirmasis sekretorius A. Sniečkus; Lietuvos KP(b) CK antrasis sekretorius A. Trofimovas, iš viso 58 žmonės.

DARBO RAUDONOSIOS VĖLIAVOS ordinu apdovanoti 464 žmonės; „GARBĖS ŽENKLŲ“ ordinu—779 žmonės; medaliu „UZ DARBO SAUNUMA“—1.017 žmonių; medaliu „UZ PASIZYMĖJIMĄ DARBE“—635 žmonės. (TASS—ELTA).

Darbo žmonių demonstracija Vilniuje Tarybų Lietuvos dešimtmečio dieną

Liepos 21-sios dienos rytiniais. Džiaugsmingas ir šventiškas yra Vilnius šventės dienomis.

Iš visos Lietuvos į Vilnių suplaukė darbo žmonės.

...I demonstracija susirinko daugiau kaip šimtas tūkstančių žmonių.

10 valandą vyriausybinių teisėtvarkos pasirodo LKP(b) CK sekretoriaus A. Sniečkus, Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininkas M. Gedvilas, Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas J. Paleckis, LKP(b) CK sekretoriai A. Trofimovas ir V. Niunka, LKP(b) Vilniaus srities komiteto sekretorius D. Šupitovas, LKP(b) Kauno srities komiteto sekretorius E. Ozarskis, LKP(b) Klaipėdos srities komiteto sekretorius K. Liaudis, LKP(b) Šiaulių srities komiteto sekretorius M. Šumauskas, Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojai V. Pisarevas, A. Šokolovas, K. Preikšas, A. Čistiakovas, Valstybės saugumo ministras P. Kapralovas, Vidaus reikalų ministras J. Bartušinas, Kauno Valstybinio universiteto katedros vedėjas V. Vitkauskas, LLKS CK sekretorius A. Raguotis, Lietuvos TSR Mokslių akademijos Prezidentas J. Matulis, Rusijos Federacijos, Ukrainos, Baltarusijos ir kitų broliškiųjų respublikų delegacijų vadovai.

Prašėdama įspūdinga daugtūkstanti demonstracija.

Gedimino gatvę pripildė jaunimo gretos. Baltais sportiniais rėbais apsirėnę „Darbo rezervų“ fizikultūrininkai, jaunimo sporto

mokyklos gretos. Po sportininkų seka jaunieji pionierai.

Prie tribonos artėja Stalino rajono eisenos. Priešakinėje mašinoje vežamas geriausiojo Lietuvos tautos draugo didžiojo stalino portretas. Su Stalino vardu susijusios visos mūsų pergalės.

Su pasididžiavimu žygiuoja tie, kurių rankomis atlikti dideli sūstinės rekonstrukcijos darbai — „Vilniaus statybos“ tresto darbininkai, technikai, inžinieriai. Dideliame skyde — jų raportas: „Perdavėme eksploatacijon valstybinį statiną, filharmoniją, „Vilniaus“ viešbutį.

Pro triboną nešami vis nauji raportai. 2,8 karto daugiau avalynės, negu 1946 metais, pagamins šiemet Eidukevičiaus vardo kombinatas. Du kartus per tą laiką padidėjo gamyba „Spartoje“. Puikiai dirba ir tabakininkai.

Su pramonės raportais susilieja diagramos, vaizduojančios žemės ūkio kilimą. Žemės ūkio ir Tarybinų ūkių ministerijų kolektyvai neša skydus su skaičiais, kalbančiais apie kolūkinės santvarkos stiprėjimą, gyvulininkystės išsivystymą, sėkmingą kovą dėl derliaus.

Pro triboną eina Lenino rajono darbo žmonės. Vėl laimėjimų ir džiaugsmo raportai. „Laisvės“ siuvimo fabriko kolektyvas praneša: „Tarybų Lietuvos dešimtmečio garbei 7 mėnesių planas įvykdytas 110 proc.“ Puikių laimėjimų susilaukė ir kitos rajono įmonės. Gražiai dekoruotos juda ir priekį „Paruošų transporto“

automatinių kolona.

Pedagoginio instituto kolona atėjo į demonstraciją nepaprastai gausi. Čia žygiuoja apie tūkstantis neakivaizdinio skyriaus studentų.

Apie švietimo ir kultūros suklestėjimą kalba ir kita kolona — kinematografijos darbuotojų, kurie priešakyje neša didelį skydą. Ten užrašyta: „Buržuazinėje Lietuvoje—69 kino teatrai; Tarybų Lietuvoje 296 kinai“.

Gausus yra jauno elektrikos skaitiklių fabriko kolektyvas. Tai viena iš daugelio įmonių, kurių nebuvo buržuazijai valdant.

Tarybų rajono darbo žmonių eisenos priekyje žygiuoja geležinkelininkai. Jie neša liaudies demokratijos šalių darbo žmonių vadų portretus, išreiškia savo solidarumą su viso pasaulio darbo žmonėmis.

Paskui įmonių kolektyvus seka gausi Dzeržinskio rajono medicinos darbuotojų kolona. Po to pasirodo automatinis su aukštai iškeltu aliumininu kelevinio lėktuvo modeliu. Siemet lakūnai stojo taktininkauti žemės ūkiui: pradėjo laukų trėsimą iš oro, ruošiasi kovai su piktžolėmis taip pat su lėktuvų pagalba.

Tai—džingaujančios, vieningos, susitelkusios liaudies eisenos, parodžiusi, kad Tarybų Lietuva tvirtai žengia naujuoju keliu, kad kartu su broliškiųjų respublikų tautomis ji eina išsvajotąjį tikslą—komunizmą. Susitelkę apie sauniją bolševikų partiją, didįjį Staliną, Lietuvos darbo žmonės ryžtingai kovoja už taiką visame pasaulyje, už tolesnį savo didžiosios socialistinės Tėvynės suklestėjimą.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Tarybų Lietuvos dešimtmečio šventė jubilejinė sesija

Zarasuose

1940 metų liepos 21-oji. Aukso raidėmis ši data įrašyta lietuvių tautos istorijoje ir amžiams ji gyvuos Lietuvos darbo žmonių širdyse. Iš vergovės ir tamsos, skurdo ir atsilikimo lietuvių tauta neužmirštamomis 1940 metų vasaros dienomis išėjo į laisvę ir šviesą, pažangą ir laimę. Ji išėjo į didįjį istorinį vieškelį, kuriuo žengdamos Tarybų šalies tautos, genialaus Stalino vedamos, pasiekė neregėtą pakilimą ir suklestėjimą, sukūrusios laimės švyturį visai darbo žmonijai.

Tarybinės liaudies padedami, Lietuvos darbo žmonės sudaužė kapitalistinio išnaudojimo pančius ir nuvertė užsienio imperialistų jungą, tapo pilnutiniais gimtojo krašto šeimininkais.

...1950 metais liepos 20 dieną Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos jubiliejinė sesija naujai atgimusiam Vilniuje prasidėjo iškilmės, skirtos Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos dešimt metų sukaktuvėms.

Lietuvos TSR Valstybinės filmarmonijos salė. Čia prieš daugiau kaip tris dešimtmečius buvo pirmą kartą pakelbta Lietuvoje Tarybų valdžia. Dabar šioje salėje susirinko respublikos Aukščiausioji Taryba Tarybų valdžios atkarimo Lietuvoje dešimtmečiui pažymėti. Dar ilgai prieš sesijos pradžią salėje renkasi deputatai ir svečiai. Svečių tarpe—gausūs pasistūtiniai iš broliškųjų tarybinų respublikų.

Šešta valanda vakaro. Už prezidento stalo užima vietas Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Pirmininkas ir jo pavaduotojai.

Karštais plojimais deputatai ir svečiai sutinka pasirodžiusius Lietuvos KP(b) ir respublikos vyriausybės vadovus, iš broliškųjų tarybinų respublikų ir mūsų Tėvynės sosti-nės—Maskvos pasiuntinius.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Pirmininkas B. Baranuskas skelbia jubiliejinę sesiją, skirtą Lietuvos TSR dešimtmečiui, atidaryta. Orkestras groja Tarybų Sąjungos ir Tarybų Lietuvos himnus.

Deputatui F. Bieliauskui pasiūlius, į jubiliejinės sesijos garbės prezidiumą vienbalsiai išrenkamas Visasąjunginės Komunistų Partijos (bolševikų) Centro Komiteto Politinis Biuras.

Ilgai nenutyla audringos ovacijos bolševikų partijos—visų tarybinės liaudies pergalių organizatoriaus ir įkvėpėjo—stalininio štabo garbei.

Su ypatingu pakilimu sutinkamas deputato M. Šumausko pasiūlymas išrinkti Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos jubiliejinės sesijos garbės pirmininku didįjį Staliną. Vieningo entuziazmo pagauti, visi pakyla ir surengia audringą ovaciją mylimojo vado ir mokytojo, lietuvių tautos išvadotojo ir jos geriausio bičiulio genialiojo Stalino garbei.

Vienbalsiai priimama sesijos darbų tvarka. Žodis pranešimui „Apie Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos susikurimo dešimtmetį“ suteikiamas Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininkui deputatui M. Gedvilui.

—Tarybų Lietuva,—pareiškia drg. Gedvilas,—džiaugsmingai švenčia pirmąjį savo gyvavimo dešimtmetį. Nepaisant baisių sugriovimų, kuriuos Lietuvai buvo padarė šalis hitlerinė okupacija, pokariniais metais sparčiai išsivystė respublikoje socialistinė pramonė, toli į priekį nužengė žemės ūkis, išgalėjo kolūkinė santvarka, pakilo darbo žmonių gerovė, suklestėjo kultūra, tautinė savo forma, socialistinė savo turiniu. Tarybų Sąjungos tautų šeimoje auga, stiprėja ir sparčiai vystosi nauja, socialistinė lietuvių nacija.

Iškilmingosios šventės—Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos dešimtųjų metinių dieną visos mūsų liaudies vardu reikiame gilia padėką vyresniajam broliui—didžiajam rusų tautai ir visoms Tarybų Sąjungos tautoms už nuolatine nesavanaudiška parama, suteiktą ir teikiama Tarybų Lietuvai. (Audringi plojimai).

Per daugelį metų nuo tos dienos, kai „Auroros“ patrankų šnėvai paskelbė pasauliui prasidėjus naują socializmo erą—ir 1918—1919 metais, Lietuvoje vykstant pirmiesiems mūšiams dėl Tarybų valdžios, ir 1940 metais, laudžiam nevertus buržuazini režimui ir pradėjus kurti naują gyvenimą, ir rusčiaisiais Didžiojo Tėvynės karo metais, ir pokarinio atstatymo uoju laikotarpiu,—lietuvių tauta nuolat jautė Visasąjunginės Komunistų partijos Centro Komiteto, Tarybinės vyriausybės ir asmeniškai draugo Stalino tėviška rūpinimąsi, genialųjį vadovavimą ir neįkainojama pagalba.

Iš visos širdies dėkojame mūsų vadui, brangiajam draugui ir mokytojui didžiajam Stalinui ir jo asmenyje Visasąjunginės Komunistų partijos Centro Komitetui ir Tarybinei vyriausybei už visą tą šviesą ir džiaugsmą, kuriuos patyrė mūsų tauta Didžiojo Spalio laimėjimų dėka. (Audringa, ilgai trunkanti ovacija).

Kalbėtojas apžvelgia ilgametę lietuvių tautos kovą dėl tarybų valdžios, jos įnašą į bendrąją visų tarybinų tautų kovą prieš hitlerinius grobikus Tėvynės karo metais. Jis pažymi didingą užmojų, kurį įgijo respublikoje pokarinė socialistinė statyba.

Baldamas drg. Gedvilas pareiškia:—Draugai deputatai! Iš mūsų respublikos Aukščiausiosios Tarybos jubiliejinės sesijos tribunos Lietuvos TSR Vyriausybės ir Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komiteto vardu sveikinu Jūsų asmenyje visus Tarybų Lietuvos darbininkus, kolūkiečius, tarybinę inteligentiją, visus jos darbo žmones su Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos dešimtmečio švente ir linkiu tolesnį laimėjimų našimą darbe Tarybų Lietuvos ir visos Tarybų Sąjungos labui.

Leiskite man Jūsų vardu, ir draugai deputatai, užtikrinti VKP(b) CK atstovus ir broliškųjų respublikų delegatus, kad mes, Lietuvos TSR darbo žmonės, glaudžiai susitelkę apie darbo žmonių kovinį avangardą ir vadovą—šlovingąją bolševikų partiją, apie didįjį jub iliejinę sesiją, skirtą Tarybų Lietuvos dešimtmečiui, užnaujų laimėjimų vardan gau-

tinės komunizmo pergalės.

Tegyvuoją Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublika!

Tegyvuoją nesugriauinama Tarybų sąjungos tautų draugystę!

Tegyvuoją mūsų didįjį Tėvynė—Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungą—taikos visame pasaulyje tvirtovę!

Tegyvuoją mūsų brangioji Visasąjunginė Komunistų partija (bolševikų)—vadovaujanti tarybinės šalies jėga!

Slovė didžiajam Stalinui! Paskutiniai pranešėjo žodžiai palaidimi audringa ovacija.

Lietuvos KP(b) CK sekretorius deputatas A. Trofimovas skaito gautą TSR Sąjungos Ministrų Tarybos ir VKP(b) CK sveikinimą.

Lietuvos T.R. Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas deputatas J. Paleckis skelbia TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo sveikinimą, kuris sutinkamas nauja plojimų audra.

Žodis sveikinimui suteikiamas Rusijos Tarybų Federatyvinės Socialistinės Respublikos Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkui M. P. Tarasovui, kurį sesijos dalyviai šiltai pasitinka.

IKTSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo ir Ministrų Tarybos vardu bei jų pavestais, drg. Tarasovas sveikina respublikos darbininkus, kolūkiečius, inteligentiją Tarybų valdžios paskelbimo Lietuvoje dešimtmečio proga.

Karštais plojimais sutinkamas Maskvos Tarybos ir VKP(b) Maskvos komiteto sveikinimas, kurį perdavė Maskvos Tarybos sekretorius drg. P. J. Leonovas.

—Ukrainiečių tauta,—sako Ukrainos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojas drg. A. M. Baranovskis,—siunčia karštą brolišką sveikinimą Tarybų Lietuvos darbo žmonėms ir iš visos širdies linki jems dar stambesni pasiekimai, vystant liaudies ūkį ir kultūrą. Suvienytos nesuardomos draugystės saitais, visos mūsų šalies tautos su didžiaja rusų tauta priešakyje tvirtai žengia į pilnutinę komunizmo pergalę, vedamos genialiojo Stalino. (Audringi plojimai).

Baltarusijos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojas drg. A. S. Savrovas savo sveikinimo kalboje sako, kad baltarusių tauta iš visos širdies džiaugiasi broliškais lietuvių tautos laimėjimais, visų tarybinų tautų savitarpio pagalba ir draugystė sudaro jų klestėjimo laidą.

Karštai sveikina lietuvių tautą Tarybų Lietuvos susikurimo dešimtmečio proga užbėk, kazachų, gruzinų, azerbaidžianų, moldavų, latvių, kirgizų, tadžikų, armėnų, turkmėnų, karelių—suomių ir estų tautų atstovai.

Atsakyimo žodį į sveikinimus ir linkėjimus tarė Lietuvos KP(b) CK sekretorius drg. A. Šničkus.

Su milžinišku pakilimu priimamas sveikinimo didžiajam Stalinui laiškas, kurio tekstą perskaito deputatas K. Prekšas. Š. Jubiliejinės sesijos dalyviai vis surengia ilgai trunkančią ovaciją mylimojo vado garbei.

Pirmininkaujantis skelbia ir linkėjimus tarė Lietuvos KP(b) CK sekretorius drg. A. Šničkus.

Liepos 20—garbingo Tarybų Lietuvos dešimtmečio dienos džio dalyviai priima sveikinimo laišką draugui stalinui.

Po to sekė geriausių rajono darbininkų, kolūkiečių, tarnautojų apdovanojimas medaliais „Už sąnų darbą Didžiajame Tėvynės kare“.

Po to buvo pademonstruota „Aukštas apdovanojimas“.

Liepos 21 d. įmonių ir įstaigų darbuotojai su vėliavomis, plakatais ir gėlių puokštėmis renkasi į aikštę prie vidurinės mokyklos. Prasideda demonstracija. Ilga demonstrantų kolona nusitęsia miesto gatvėmis.

Mitingą atidarė rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Vitukinas. Išstoja LKP(b) rajono komiteto sekretorius drg. Binkis, LKKS rajono komiteto sekretorius drg. Stankevičius, „Artojo“ kolūktio kolūktietis drg. Volikovas, Pedagoginio kabineto vedėjas drg. Puodžiūnas, žemės ūkio skyriaus vyr. agronomas drg. Gulbinskis ir kt.

Demonstrantų kolonos iškilmingai praūžgiuoja pro tribuną. Pravažiuoja grupė motociklistų, papuoštuose sunkvežimiuose jaunesniųjų klasių moksleiviai, kolūkiečiai.

Po mitingo mieste vyko masinės dirbančiųjų vaikštynės, pasilinksminimai.

J. Černiauskas

Audringais plojimas posėdžio dalyviai priima sveikinimo laišką draugui stalinui.

Po to sekė geriausių rajono darbininkų, kolūkiečių, tarnautojų apdovanojimas medaliais „Už sąnų darbą Didžiajame Tėvynės kare“.

Po to buvo pademonstruota „Aukštas apdovanojimas“.

Liepos 21 d. įmonių ir įstaigų darbuotojai su vėliavomis, plakatais ir gėlių puokštėmis renkasi į aikštę prie vidurinės mokyklos. Prasideda demonstracija. Ilga demonstrantų kolona nusitęsia miesto gatvėmis.

Mitingą atidarė rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Vitukinas. Išstoja LKP(b) rajono komiteto sekretorius drg. Binkis, LKKS rajono komiteto sekretorius drg. Stankevičius, „Artojo“ kolūktio kolūktietis drg. Volikovas, Pedagoginio kabineto vedėjas drg. Puodžiūnas, žemės ūkio skyriaus vyr. agronomas drg. Gulbinskis ir kt.

Demonstrantų kolonos iškilmingai praūžgiuoja pro tribuną. Pravažiuoja grupė motociklistų, papuoštuose sunkvežimiuose jaunesniųjų klasių moksleiviai, kolūkiečiai.

Po mitingo mieste vyko masinės dirbančiųjų vaikštynės, pasilinksminimai.

J. Černiauskas

Dūkšte

Į šventiškai papuoštą klubą Tarybų Lietuvos dešimtmečio išvakarėse gausiai susirinko miestelio dirbantieji ir iškilmingą posėdį, skirtą didžiajam šventel atžymėti.

Tariningai, pranešimą apie Lietuvos darbo žmonių kovą Smetonos valdymo metais už Tarybų valdžią, apie didžiulius atsiekimus tarybinės valdžios metais padarė rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Juškėnas.

Su pakilimu posėdžio dalyviai priėmė sveikinimo laišką didžiajam tarybinės liaudies vadui draugui Stalinui.

Po to vietos meninės pajėgos atliko meninę programą, pastatydamos pjesė „Kareiviška priesaika“.

Liepos 21 d. miestelio darbo žmonės bei kolūkių vals-

tiečiai su vėliavomis, plakatais ir vadų portretais susirinko į mitingą. Mitingą atidarė rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Juškėnas. Sveikinimo kalbą mitingą pasakė LKP(b) Dūkšto rajono komiteto sekretorius drg. Juknevičius.

Jis atsiminė didžiuosius lietuvių tautos pasiekimus Tarybų valdžios metais ir gausias rajono darbo žmonių dovanas šlovingajam dešimtmečiui.

Sveikintmo kalbas mitinge pasakė „Dijnos“ kolūkių pirmininkas drg. Gaidamavičius, komjaunimo rajono komiteto sekretorius drg. Kaženkovas, geležinkelio stoties viršininkas drg. Miščenko ir kt.

F. Radzivilovas

Dusetose

Liepos mėn. 20 dieną Dusetų miestas pasipuosė raudonomis vėliavomis, didžiųjų vadų portretais, plakatais.

Yakare 20 valanda gražiai papuoštoje Dusetų vidurinė mokyklos salėje įvyko iškilmingas posėdis, skirtas Tarybų Lietuvos dešimtmečiui pažymėti. Iškilmingame posėdyje dalyvavo daugiau kaip 200 žmonių— kolektyvinių ūkių, įstaigų bei visuomeninių organizacijų atstovai. Į susirinkimo garbės prezidiumą dalyviaus audringai plojant išrenkamas VKP(b) OK Politinis Biuras su draugu Stalinu priešaky.

Pranešimą apie Tarybų Lietuvos dešimtmetį padarė LKP(b) Dusetų rajono komiteto sekretorius drg. Ežerinis. Pranešėjas plačiai apibūdino Tarybų Lietuvos darbo žmonių uieitą kovos kėlą ir atsiektus laimėjimus vykdamo pokarinio stalininio penkmečio planą.

Susirinkimo dalyviai priėmė

sveikinimo laišką draugui Stalinui. Po to meninėmis pajėgomis buvo atlikta meninė dalis.

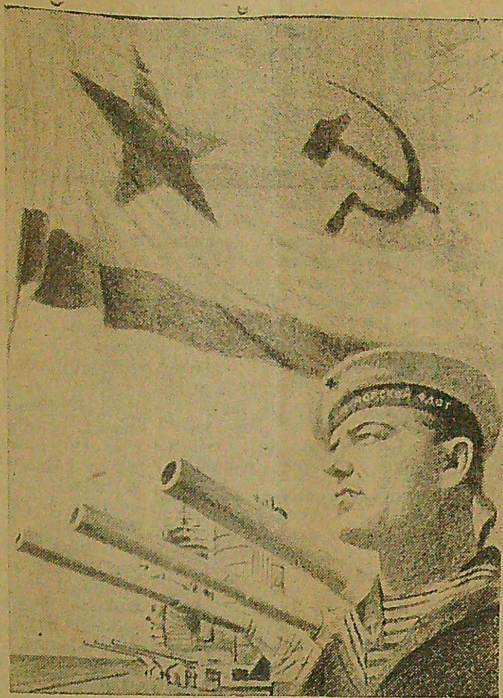
Liepos mėn. 21 dieną 10 valanda prasidėjo demonstracija. Demonstracijoje dalyvavo įstaigų dirbantieji, organizacijos ir kolūkių valstiečiai su vėliavomis, tarybinų vadų portretais, lozungais ir šūktimis. Mitingą atidarė Dusetų rajono LKP(b) komiteto sekretorius drg. Ežerinis, sveikindamas visus mitingo dalyvius LKP(b) rajono komiteto vardu su brangia Tarybų Lietuvos dirbantiesiems švente. Sveikinimo kalbą mitinge pasakė Dusetų rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Kutraitis „Naujosios vagos“ kolūkių pirmininkas drg. Savickas, „Tautų Vienybės“ kolūkių sąskaitininkas drg. Mafitukas, rajono komiteto sekretorius drg. Loginovas, rajono vykd. komiteto pirmininko pavaduotojas drg. Korotkovas ir kiti.

F. Boržinis

TSRS Karinio Jūro Laivyno Diena

Liepos 23 d. visos liaudies šventė — TSRS Karinio Jūro Laivyno Diena.

TSRS — didžioji jūrų valstybė turi išėjimą į tris didžiausius vandenynus — Atlanto, Ramiojo ir Šiaurės vandenynus. 12 jūrų skalauja tarybinius krantus. Mūsų laudis nuo senų laikų susėta su jūra. Drašus rusų jūrų keblautojai pirmieji praskyrė kelią į naujas žemes ir jūras. Istorijos metai pasakoja apie gausius rusų laivyno kovinius žygius. Ne kartą Rusijos kariūnai laivais triuškinė priešais, apginę savo valstybinių sienų neliečiamybę.

Didingai ir ryškiai žygiais rusų karinio jūrų laivyno istorija. Jos geriausias daugiamežis tradicijas perėmė ir išvystė tarybiniai jūrininkai. Tos tradicijos žadina mūsų širdyse didžiojo patriotinio pasididžiavimo jausmą. Bolševikų partija, jos vadai — V. I. Leninas ir J. V. Stalinas, visa tarybinė liaudies darė ir daro viską tam, kad mūsų laivynas taptų dar galingesniu ir stipresniu Tarybų šalies jūrų sienų sargybinu.

Pergalingai pasibaigus pietiniam karui, mūsų šalies darbo žmonės pradėjo atkurti laivyną. Sėkmingas išmintingos stalininės politikos šallai industrializuoti igyvendinimas teidė išvystyti Karinio Jūrų Laivyno statybą anksčiau nematytu mastu. Per du penkmečius kovinių laivų buvo pastatyta 4 kartus daugiau, Leningrado, Chanko, Tarybinės Užpoliarės didvyriškėji

tu pirmojo pasaulinio karo išvakarėse. Didžiojo Tėvynės karo pradžioje Karinis Jūrų Laivynas turėjo linijinius laivus, kreiserius, tarme tarpe naujaušius eskadrinius minininkus, povandeninius minininkus, torpedinius katerius, sargybinius laivus, jūrų medžiotojus, šarvuotus katerius ir kit. Pakrančių gynyba buvo aprūpinta galinga toli šaudančia artilerija, o jūrų aviacija — naujausios konstrukcijos lėktuvais.

Didžią indėlį į bendra pergalės reikala padarė Karinis Jūrų Laivynas Didžiojo Tėvynės karo metais. Drašiai ir sumaniai, rodydami tikrą didvyriškumą ir drasą, kovoję tarybiniai jūrininkai. Nemirštama, nevystama šlove apgaubė save Odosos, Sevastopolio, Leningrado, Chanko, Tarybinės Užpoliarės didvyriškėji

ir drasą 513 jūrininkų suteiktas Tarybų Sąjungos Didvyrio vardas; dukart Tarybų Sąjungos Didvyrio vardas suteiktas 7 karininkams. Pergalė Didžiąjame Tėvynės kare sustiprino mūsų valstybės galybę, pakėlė jos vaidmenį kaip didžiosios jūrų valstybės. Didysis mūsų pergalinių įkvėpėjas ir organizatorius genialusis vadas ir karvedys draugas Stalinas pasakė 1945 metais: „Tarybinė liaudies nori matyti savo laivyną dar stipresnį ir galingesnį“. Ta vado nurodymą tarybiniai žmonės garbingai vykdė. Kaip akydas ir budrus sargybinis buđi Karinis Jūrų Laivynas Tarybų Sąjungos jūrų pasieniuose. Kartu su Tarybinės Armija mūsų laivynas saugoja taikingą darbą tarybinės liaudies kurlančios komunistinę visuomenę.

gynėjai, Karinis Jūrų Laivynas buvo ištikimas Tarybinės Armijos padėjėjas. Jis pasiaukojamai vykdė savo pareigą Tėvynei, ištikimai gynė sausumos jėgų flangus, atremė musius į jūrą, smogė triuškinamus smūgius priešui, užtikrinę nesutrikdomą tarybinių jūrų komunikacijų veikimą. Tarybinio Karinio Jūrų Laivyno sutriuškinti nugarimzdė dugną tukstančiai priešū trans portū, tiekusią gyvą jėgą, ginklus ir maistą, daugybė priešū kovos laivų.

Aukštais apdovanojimais pažymėjo partija ir vyriausybė Tėvynės gynėjų didvyriškumą ir drasą: 513 jūrininkų suteiktas Tarybų Sąjungos Didvyrio vardas; dukart Tarybų Sąjungos Didvyrio vardas suteiktas 7 karininkams. Pergalė Didžiąjame Tėvynės kare sustiprino mūsų valstybės galybę, pakėlė jos vaidmenį kaip didžiosios jūrų valstybės. Didysis mūsų pergalinių įkvėpėjas ir organizatorius genialusis vadas ir karvedys draugas Stalinas pasakė 1945 metais: „Tarybinė liaudies nori matyti savo laivyną dar stipresnį ir galingesnį“. Ta vado nurodymą tarybiniai žmonės garbingai vykdė. Kaip akydas ir budrus sargybinis buđi Karinis Jūrų Laivynas Tarybų Sąjungos jūrų pasieniuose. Kartu su Tarybinės Armija mūsų laivynas saugoja taikingą darbą tarybinės liaudies kurlančios komunistinę visuomenę.

Kaip aš pasiekiau aukšto karvių pieningumo

Susikūrus mūsų kolūkyje visuomeninėms gyvulininkystės fermoms, aš buvau paskirta karvių melžėja. Man buvo priskirta 23 melžiamos karvės. Pradžioje, nepratus, nebuvo lengva prižiūrėti tokį gyvulių skaičių. Kreipiausi su įvairiais klausimais pas fermos vedėją, zootechniką ir kitus specialistus, sekiau pirmųjų patyrimu. Tai padėjo man atsiekti neblogų rezultatų.

Siemet aš įsijungiau į socialistines lenktynes su Pakniškių apylinkės „Lenino keliu“ kolūkių karvių melžėja ir įsipareigojau gauti iš kiekvienos karvės nemažiau kaip po 1700 litrų pieno, jei metus išauginti 10 teliukų, ir iki liepos 21 d. įvykdyti pieno privalomuosius pristatymus.

Kad pakelti karvių produktyvumą, joms išskyrėme geriausias daugiamežių žolų ganyklas, nustatėme karvių melžimo laiką. Kadangi gyvulių nakties metu neganome, visuomet pamelžiui anksti rytą ir išvarome į ganyklą, kur ganosi iki vėlaus vakaro.

Birželio ir liepos mėnesiais aš vidutiniškai iš kiekvienos karvės primelžiau po 10 litrų

pieno. Kad produktyvumas nekristų, pajėgus naktims, duosime karvėms papildoma šėrimą žaliu pašaru. Be melžiamų karvių aš prižiūriu taip pat jauną prieauglį. Jaunus teliukus kurį laiką girdžiau šviežiu pienu, vėliau pradėjau duoti separuoto pieno su miltais ir išspaudomis. Teliukai ganomi geroje ganykloje.

Visi jie yra gražūs, gerame kūno stovyje.

Lūku ir gerai šeriant bei pamelžiant gyvulius, man pravyko visa laika išlaikyti aukštą ir pastovų karvių produktyvumą. Tai suteikė galimybę kolūkiui iki liepos 3 d. įvykdyti metinį pieno praruošų planą.

Tai yra tik pirmieji mano laimėjimai. Panaudodama įgytą patyrimą, aš sieksiu ir toliau gyvulių produktyvumo pakėlimo. Tai bus mano kuklus įnašas į kolūkių produktyvios gyvulininkystės išsivystymą, o taip pat ir į visuomeninio kolūkių turto didinimą.

Žvironienė
Dusetų rajono Pakniškių apylinkės „Sviesaus Rytojaus“ kolūkių melžėja

Trumpai

(Iš skaitytojų laišku)

Pieną virš plano stato Štutkštų apylinkės Mičurino vardo kolūkių kolūkiečiai. Kolūkis įvykdė taip pat mėsos ir kiaušinių privalomuosius pristatymus.

A. Ivanovas

Šienapiūtės darbus užbaigė pilnai Dusetų rajono „Kęstučio“ kolūkis.

J. Vienažindys

Filma „Nemirtingoji glitinė“ demonstravo kilnojamas kinas Salako apylinkės „Raudonosios žvaigždės“ kolūkyje.

A. Vadeiša

Šieno prievolė pilnai įvykdė Dusetų rajono Žukščių apylinkės „Pergalės“ kolūkis.

V. Lašas

Šienapiūtė užbaigta Karveiškių apylinkės Molotovo vardo kolūkyje.

A. Vorobjovas

Gyvulininkystės produktų paruošas įvykdė Dusetų rajono Avilų apylinkės „Raudonosios vėlavos“ kolūkis.

D. Karvelis

Filma „Marytė“ demonstravo kilnojamas kinas Dusetose. Seansą aplankė daug žiūrovų.

J. Vilėtinus

Pasikalbėjimai populiariomis mokslo temomis

Darbas sukūrė žmogų

Kaip atsirado žmogus žemėje? Į šį klausimą davė teisingą mokslinį atsakymą didysis gamtos tyrinėtojas Čarlzas Darvinas. Jis įrodė, jog žmogus yra kilęs iš beždžionių, gyvenusių žemėje prieš šimtus tūkstančių metų ir seniai išmirusių. Per daugelį tūkstančių metų pasikeitusių gyvenimo sąlygų įtaško mūsų keturkojų protėvių, gyvenusių miškuose ant medžių, laipsniškai perėjo į kita gyvenimo būdą. Jie tapo dvikojoais, stačiai vaikščiojantieji gyvūnais. Tai buvo pirmas lemiamas žingsnis žmogaus atsiradimo istorijoje. Bet kas padėjo paversti mūsų protėvius žmogumi? Kuo galima paaiškinti tai, kad žmogus pasiekė tokia aukštą išsivystymo pakopą? Kodėl tai neįvyko su kitais bendrai gyvenančiais gyvuliais ir net su dabar pietų šalyse gyvenančiomis žmogų panašiomis beždžionėmis? Savo tyrinėjimuose Darvinas į šiuos klausimus nedavė atsakymo. Didysis gamtininkas siekė tik įrodyti, jog

žmogus savo kilmę yra glaudžiai susijęs su gyvulių pasauliu, ir tik Engelsas įrodė, kad lemiamą vaidmenį žmogaus atsiradime suvaidino darbas. Žmonės pradėjo skirtis nuo gyvulių tik tuomet, kai pradėjo dirbti, t. y. gaminti sau reikalingas priemones egzistavimui. Mūsų seniausi protėviai — beždžionės — žmonės, negaminėdavo sau maisto, bet paprastai rinkdavo jį arba pagrobėdavo jėgą. Jie naudojosi gamtos dovanomis, ir, neturėdami nei stiprių dantų, nei nagų arba ragų, turėjo labai sunkiai gintis nuo nesuskaitojamų priešų, su kuriais jie susidurdavo kiekviename žingsnyje. Iš karto beždžionės — žmonės nesamoningai pradėjo vartoti saviginiai akmenis ir lazdas. Laipsniškai jie pradėjo apdirbti akmenis ir lazdas, suteikdami jiems patogesnę formą. Tuo būdu pirmą kartą atsirado dirbtiniai rankų sukurti įrankiai. Kai buvo padarytas pirmasis dirbtinis įrankis, įvyko

antusias lemiamas žingsnis gyvulių perėjime į pirmą žmogų — gimė darbas. Darbas galėjo atsirasti tik dėl to, kad žmogaus rankos buvo laisvos, tik dėl to, kad beždžionė — žmogus tapo dvikoju padaru. Darvinas nurodinėjo, kad neturėdamas laisvų rankų, žmogus niekuomet nebūtų galėjęs pasiekti savo dabartinės padėties pasaulyje. Ranka — darbo organas. Ji — pirmiausias žmogaus įrankis ir tarnauja jam dirbtiniams įrankiams gaminti, kovoti su gamta. Bet ranka — ne vien tik darbo organas. Ji tuo pačiu metu — darbo produktas, sakė Engelsas. Kaip tik darbas per daugelį tūkstančių metų pavertė šiurkščią beždžionės leteną meistriška darbininko, tapytojo arba skulptoriaus ranka. Svarbiausias skirtumas tarp žmogaus ir kitų gyvūnų padarų yra tai, jog gyvuliai geriausiai atveju sugeba rinkti egzistavimo priemones, žmogus gi pats gamina jas. Darbai atsirado ir technikai gimus, žmonės įgijo galimumą neribotai pagerinti savo egzistavimo sąlygas. Toliaus žmogaus produktams sunku buvo, pavyzdžiui, gaudyti paukščius. Jie

buvo jam beveik neprieinami. Bet kai jis išrado lanką ir strėlę, tinklą, spastus — medžioti tapo lengviau. Dar aukščiau pakilo žmonių gyvenimo lygis, kai jie išmoko gauti ugnį. Medžioklė ir ugnis turėjo milžinišką įtaką mūsų protėvių sužmonėjimo procesui. Dėka medžioklės jie įgijo galimumą maitintis ne vien tik augalais, bet ir mėsa. Maisto keitimas palankiai paveikė smegenų išsivystymą. Kai mėsos maistą pradėjo kepti ugnyje, jis tapo dar naudingesnis organizmui. Dantys ir žandikauliai jau nebeturėjo taip sunkiai kramtyti maisto, veidas pradėjo įgyti žmonišką pavidalą. Darbas laipsniškai pavertė beždžionės supratimą žmogaus protu. Darbo procese žmogus atidengė supančioje jį gamtoje naujas anksčiau nežinomas ypatybes ir nenutrūkstamai plėtė savo akiratį. Darbo išsivystymas labai sutelkė žmones. Gamtos procese susidėjo įvairios formos bendros kolektyvijos veiklos, kuri reikalavo iš žmonių nuolatinio bendravimo. Vis labiau iškilo būtinumas tartis vienas su kitu. Pradžioje tai pasirodė gestais, mimika, instinktyviais jėde-

sliais, po to pradėjo labiau vystytis garso priemonės — kalba. Taip darbo procese atsirado žmogaus kalba. Darbo dėka žmonių visuomenė išliko aukščiau viršum gyvulių pasaulio. Šimtai tūkstančių metų, žemės istorijoje turinčių tokią pat reikšmę, kaip sekundė žmogaus gyvenime, gal praėjo, kol susidarė žmonių visuomenė iš beždžionių, laptojančių medžiūis, bandos. Bet vistiek ji pagaliau atsirado, — rašė Engelsas. — Ir kas yra vėl tas būdingas žmonių visuomenės požymis, skiriančias ją nuo beždžionių bandos? DARBAS... Darbo procesas prasideda tik pagaminus įrankius“. Žmogus dabar nebeprisitaiko prie gamtos, bet verčia ją tarnauti sau ir valdo ją. Įvairių dirbtinių auginimo būdų pagalba, — rašė Engelsas, — augalai ir gyvuliai taip keičiasi žmogaus rankoje, kad jie tampa neatpažįstami“. Didysis marksizmo — leninizmo mokslas įgalina suprasti tikrą žmonių visuomenės istoriją. Jis parodė, jog darbas ir visuomeninė gamyba — pagrindinė istorijos išsivystymo varomoji jėga. Maža to, tik darbas sukūrė patį žmogų.

G. Gurevas

Korėjiečių tauta kovoje dėl laisvės ir nepriklausomybės

Saugokime kolūkių miškus

Didvyriškoji Korėjos liaudies kova prieš amerikoniškuosius terventus yra dabar viso pasaulio dėmesio centre.

Per savo ilgą daugiau kaip 2000 metų istoriją korėjiečių tauta ne kartą sunkiai kovojo prieš užsienio grobikus, įsikverbusius į Korėjos žemę. XVI amžiaus pabaigoje į Korėją įsikverbė gerai apginkluota Japonijos armija. Sešerius metus tęsėsi kruvina, mokojama kova, bet japonai taip ir negalėjo pasiekti savo tikslo: korėjiečiai išvarė tuomet grobikus iš savo žemės. XX amžiaus pradžioje po ilgą pastangų imperialistinei Japonijai pavyko pavergti korėjiečių tautą. Pavergti Korėją aktyviai padėjo amerikoniškieji imperialistai, kurie siekė išprovokuoti Azijos žemyne susidurimą tarp Japonijos ir Rusijos. Užgrobę Korėją, japonai pilnintai likvidavo jos nepriklausomybę, paverstė Korėją savo kolonija. Beveik 50 metų japonai šeiminkavo Korėjoje. Jie sukūrė ten nematytos spriedaus režimą, uždraudė vartoti korėjiečių kalbą mokyklose, draudė viešajame gyvenime, paverstė korėjiečius japoniškųjų samurajų vergais.

1945 m. rugsėjo 15 d. Tarybinė Armija išvadavo korėjiečių tautą iš Japonijos jungo ir atvėrė jai kelią nepriklausomai demokratinei valstybei sukurti.

1945 m. rugsėjo 6 d. beveik mėnesį po to, kai tarybinė kariuomenė sutruškino Japonijos armiją ir privertė Japoniją kaupti tuoliauti, pletinėje Korėjos dalyje išsilalpo Amerikos kariuomenė. Riba tarp dviejų pusių — tarybinės ir amerikinės, tarp Šiaurės ir Pietų Korėjos buvo nustatyta pagal 38 lygiagrečią.

Korėjų užima 220.700 kv. kilometrų plotą ir turi 29 milijonus gyventojų. Pagal savo teritoriją Korėja yra maždaug lygi Anglijai. Šiaurinė Korėjos dalis yra labiau suplanuota, negu Pietų Korėja. Joje sukoncentruota didžiausia dalis energetinių ir mineralinių šalių išteklių, beveik visi geležies rūdynai ir anglies kasyklės, didžiausia dalis keltuvų, plieno gamybos, spalvotųjų ir brangiųjų metalų, tauriųjų akmenų ir aukso kasimas. Pietų Korėja, priešingai, yra daugiausia žemės ūkio rajonas. Joje koncentruojasi apie 55 procentai visų pašalių plotų ir ji duoda ne mažiau kaip 55 procentus bendro šalies gamtinių kultūrų derliaus.

Tarybinė kariuomenė padėjo Šiaurės Korėjoje pilnintai likviduoti japoniškąjį kolonijinį režimą. Korėjos liaudis įgijo galimumą kurti savo gyvenimą naujais demokratiniais principais. 1946 metais plačiu demokratiniu pagrindu įvyko vietinių liaudies komitetų rinkimai, o po to rinkimai į centrinį valdžios organą — Šiaurės Korėjos liaudies komitetą. Tai buvo pirmieji demokratiniai rinkimai Korėjos istorijoje. Juose dalyvavo 99,6 proc. rinkėjų.

TSRS nuosekliai ir tvirtai gynė korėjiečių tautos nacionalines teises, jos teise į vieningą, nepriklausomą, demokratinę valstybę. Taip buvo 1945 metais, kai TSRS atmetė Amerikos planą Korėjai paversti mandatine teritorija, taip buvo 1947 metais, kai TSRS pasiūlė, kad patys ko-

rejiečiai sudarytų bendrą visai šaliai vyriausybę. Taip buvo ir sekantisiais metais.

Per trumpą savo gyvavimo laikotarpį Šiaurės Korėjos liaudies demokratine valdžia atliko didžiulį darbą atkuriant ir išvystant sugriautą liaudies ūkį ir keliant darbo žmonių gerovę. Šiaurės Korėjoje įvykdyta žemės reforma išvadavo valstiečius iš dvarininkų jungo. Žemės reformos išdavė daugiau kaip 1 milijonas ha žemės, kuri priklausė japoniškiesiems kolonizatoriams, dvarininkams ir korėjiečių tautos išdavikams, buvo konfiskuota ir nemokamai perduota bežemiams ir mažžemiams valstiečiams. Po to buvo nacionalizuotos svarbiausios pramonės šakos, o taip pat transportas, ryšiai, bankai, priklausę japoniškiesiems imperialistams ir korėjiečių tautos išdavikams. Visi tie pertvarkymai užtikrino vryraujančią padėtį valstybiniam sektoriui liaudies ūkyje ir atvėrė kelią tolesniam sėkmingam šalies demokratiniam išsivystimui.

Pasukti Korėją į naują demokratinį vystymosi kelią siekė pažangiosios jėgos ne tik Šiaurėje, bet ir Pietų Korėjoje. Visi Korėjos patriotai išvystė kovą dėl vieningos demokratinės Korėjos respublikos sukūrimo. Pačios galinčiausios Korėjos politinės partijos — Darbo partijos — iniciatyva abiejų šalių pusių gausių partijų ir visuomeninių organizacijų, vienijančių savo gretose apie 10 milijonų žmonių, atstovai 1948 m. birželio mėn. nutarė įvykdyti visuotinius rinkimus į aukščiausiąjį liaudies susirinkimą siekiant paskelbti vieningą demokratinę respubliką ir sukurti vieningą centrinę vyriausybę. 1948 m. rugpjūčio mėn. tokie rinkimai įvyko. Jie įvyko ne tik Šiaurėje, bet ir šalies Pietuose. Nepaisant reakcijos teroro, rinkimuose Pietų Korėjoje dalyvavo 77,52 proc. rinkėjų, o Šiaurėje, kur rinkimai įvyko pilnatinės laisvės sąlygomis, — 99,98 proc. Aukščiausiasis liaudies susirinkimas paskelbė Korėją liaudies demokratine respublika, priėmė respublikos konstituciją ir sudarė vyriausybę su Darbo partijos vadovu — Kim Ir Senu piršakysyje.

Paskelbus Korėjos liaudies demokratine respublika, Šiaurės Korėja ėmė dar sparčiau vystytis. Liaudies demokratine Šiaurės Korėja per trumpą savo egzistavimo laikotarpį pasiekė didžiulius laimėjimus visose ekonominio, politinio ir kultūrinio gyvenimo srityse ir sparčiai žengia toliau pažangos ir suklestėjimo keliu.

Kitaiip vystėsi gyvenimas Korėjos pietinėje dalyje okupuotoje amerikiečių kariuomenės. Amerikiečiai atvyko į Pietų Korėją ne kaip išvadotojai, o kaip nauji korėjiečių tautos engėjai. Jie savo tikslams panaudojo japoniškąjį kolonijinį aparatą, japoniškąją policiją, paliko beveik visas ankstyvesnius Japonijos kolonijinius įstatymus. Amerikiečiai imperialistai paverstė Korėjos pietinę dalį savo kolonija ir karine — strategine baze. Jie paėmė ir savo rankas Pietų Korėjos turtus ir visai išnaudojo juos. Kaip ir jų pirmakamiai — japoniškieji

imperialistai, amerikiečiai smaugia Korėjos nacionalinę ekonomiką ir kultūrą. Ekonominė Pietų Korėjos padėtis nepalaujamai blogėja. Pakanka pasakyti, kad ten yra 4 milijonai bedarbių.

Tačiau Pietų Korėjos liaudis nenulenkė savo galvos prieš amerikinius kolonizatorius ir lisingmaninius išgamas. Korėjos pietuose išsivystė galingas partizaninis judėjimas. Vien tik 1950 m. sausio ir vasario mėnesiais Pietų Korėjos partizanai įvykdė 2.599 operacijas, kuriose dalyvavo daugiau kaip 80.000 žmonių.

Amerikos imperialistai, jau seniai siekė užgrobti Šiaurės Korėją.

Amerikiniai imperialistai ir jų liokajai seniai ruošia ginkluotą puolimą prieš Korėjos liaudies demokratine respubliką. Prieš prasidėjus Li Sin Mano gaujos provokacijai, Pietų Korėja aplankė Vašingtono emisaras, žinomas karo kurstytojas Džonas Fosteris Dalesas, kuris išlydėjo į žygi lisingmaninę gaują, instruktavo Pietų Korėjos marionetinę kariuomenę ir palaimino ją, pradėti karo veiksmus prieš Šiaurės Korėją, pažadėjęs pilnatinę Amerikos imperialistų paramą.

Atsakydami į taikingą Šiaurės Korėjos pasiūlymą, lisingmanininkai, pagal įsakymą iš Vašingtono pradėjo kruviną savitarpio karą. Birželio 25 d. rytą lisingmaniniai banditai, apgęnti amerikoniška uniforma ir apginkluoti ligi dantų amerikiniai ginklais perėjo 38 lygiagrečią ir įsikverbė į Šiaurės Korėjos teritoriją. Tačiau užpuolikai gavo trūškinamą kirtį. Amerikos imperialistai tuoj pradėjo atvaž ginkluotą intervenciją Korėjoje. Šioje intervencijoje dalyvauja JAV kariniai — jūrų, kariniai oro ir sausumos pajėgos.

Bet amerikiniams interventams nepavyko pavergti korėjiečių tautą. Korėjos liaudis paėmė ir savo rankas tėvynės išvadavimo reikalą. Jos armija didvyriškai ir sėkmingai kovoja prieš interventus. Korėjos liaudies armija, Kim Ir Seno vadovaujama, yra visos liaudies remiama, mylima ir aprūpinama. Išvadotų rajonų korėjiečiai stoja į Liaudies armijos — armijos išvadotojos gretas. Per trumpą laiką apie pusę milijono korėjiečių užsirašė savanoriais į Liaudies armiją.

Tarybinė vyriausybė demaskavo Jungtinių Amerikos Valstybių, vykdančių nusikalstamą aktą prieš taiką, politiką.

Korėjiečių tautos kovai prieš amerikinius interventus pritarė ir ją remia visose pasaulio demokratines jėgos, nes ta kova yra kova dėl taikos visame pasaulyje, kova prieš nusikalstamas Amerikos — Anglijos karo kurstytojų užmačias. Milijonai žmonių — visame pasaulyje vieningai protestuoja prieš Amerikos agresiją Korėjoje.

„Šalin rankas nuo Korėjos“ — šis šūkis vis garsiau skamba visuose žemės rutulio kraštuose. Laisvę mylinčios korėjiečių tautos pusėje — visų šalių demokratines jėgas. Korėjiečių tautos reikalas — teisingas. Ji kovoja prieš Amerikos imperializmo agresiją, dėl savo laisvės ir nepriklausomybės.

Miškas yra vienas didžiausių mūsų respublikos turtų. Jis yra tas šaltinis, iš kurio mes gauname padarinę medžiagą, medieną ir kurą pramonei, žemės ūkiui, miestui ir kaimui. Be to, miškas turi didelę sanitarinę — higieninę ir kultūrinę reikšmę.

Labai didelę reikšmę miškas turi žemės ūkiui. Lėtindamas sniego tarpimą, stabdydamas pavasarį vandenų nusekimą, miškas priešinasi skardžių ir liekančių smilčių formavimuisi, apsaugo upes ir upelius nuo išsekimo ir išdžiuvimo, reguliuoja oro temperatūra.

Draugo Stalino ir dalyva partijos ir vyriausybės priimtame nutarime apie lauko apsauginių miškų planą pabrėžiama neįvertinamą miško reikšmę laukų derlingumui pakelti.

Mūsų respublika yra mažai miškinga, dėl to Partija ir Vyriausybė kreipia daug dėmesio į miškų atkūrimą ir jų saugojimą.

Ryšium su respublikos žemės ūkio persitvarkymu socialistiniais, kolūkiniais pagrindais, pas mus atsirado kolūkių miškai. Šiuose miškuose, kaip ir valstybinio miško fondo miškuose, reikia teisingai šeiminkauti, kad miškas duotų daugiausia naudos ir jis nebūtų naikinamas.

Tuo tarpu kolūkių miškuose dar vyksta savivališki kirtimai, nesuorganizuota miško apsauga nuo gaisrų, miškai neatželdomi kirtimų ir degimų plotuose, gyvuliai dažnai ganomi be jokios tvarkos, lauzant gamybo miškuose taisykles.

Siekiant sutvarkyti kolūkių miškų naudojimą ir pagerinti miškų ūkio vedimą yra išleisti specialūs Vyriausybės nutarimai. 1948 m. gegužės 17 d. TSRS Ministrų Tarybos nutarimu ir Lietuvos TSR Ministrų Tarybos 1948 m. birželio 9 d. nutarimu patvirtintos miškų ūkio vedimo taisyklės kolūkių miškuose.

Kolūkių pirminkai ir kolūkiečiai, taip pat ir daug rajonų tarybinių bei partinių darbuotojų nėra dar susipažinę su miškų ūkio vedimo taisyklėmis kolūkių miškuose.

Visi miško sklypai, esantieji kolūkių žemėje ir priskirtieji kolūkiams amžino žemės naudojimo aktais, yra kolūkių miškai. Kolūkių valdybos yra atsakingos už šių miškų apsaugą ir tvarką juose.

Kolūkių valdybos privalo kas metai sudaryti ir apsvarstyti bendrąmi kolūkiečių susirinkime miško ūkinųjų darbų planą visiems metams. Šį planą tvirtina rajono vykdomojo komiteto pirminkas, pirmiau ji suderinus su Miškų ūkio ministerijos miškų ūkiu.

Per artimiausius 2—3 metus kolūkiai, susitarę su miško ūkiais, privalo praveisti miško tvarką.

Kolūkių valdybos privalo kreipti ypatingą dėmesį į kolūkių miškų apsaugą nuo gaisrų ir savivališkių kirtimų.

Kolūkių miškų apsaugai valdyba turi paskirti iš kolūkiečių tarpo sargus — eiguilius. Jie privalo saugoti mišką nuo gaisrų, savivališkių kirtimų ir kitokio neteisėto naudojimo, dalyvauti atželdint biržes, sekti, kad miškas būtų teisingai kerta.

mas, organizuoti ir sekti miško sėjimą, sodinimą, šienavimą, gyvulių ganymą ir kitoki šalutinį miško naudojimą, stebėti kenksmingų vabzdžių bei ligų pasirodymą ir palaikyti glaudų ryšį su Miškų ūkio ministerijos girininkijomis.

Bet koks savivaliavimas kolūkių miškuose laikomas miško žalojimu, už kurį kaltininkai baudžiami įstatymais, numatytais valstybinės reikšmės miškuose.

Miško naudojimas (kirtimas) kolūkių miškuose turi būti vykdomas techniškai vadovaujant miškų ūkiams ir girininkijoms.

Metinis medienos išnaudojimo dydis neturi viršyti vidutinio metinio prieauglio. Pvz., vidutinis prieauglis miško hektare yra 2 kub.m., iš kiekvieno turimo miško hektaro galima iškirsti 2 kub. m. medžių.

Kolūkių miškuose, kurie yra draudžiamosiose upių pakrančių zonos, išilgai geležinkelinių ir plentų, kurortinės zonos ir žaliosiose zonos aplink miestus, istisinis miško kirtimas draudžiamas, o leidžiami tik priežiūros ir sanitariniai kirtimai.

Kolūkių reikalams mediena atleidžiama nemokamai, o kolūkių nariams ir kitiems vartotojams — pagal nustatytas takas ir be to išrašomas miškui kirsti bilietas. Visokie kitokie žodžių ir raštu leidimai ir įsakymai kirsti ir išvežti mišką, kad ir kas juos duotų, laikomi neteisėtais.

Atkurti miškų kirtavietėse, degimuose ir dyknėse kolūkiai privalo vykdyti miškų želdymo darbus — miško sėjimą, sodinimą, saugoti brandžių vėsiųjų laukininkus ir prieauglį nuo ganomų gyvulių. Miškui sėti sėklas ir sodinti daigus kolūkiai pasiruošia patys arba įsigyja miškų ūkiuose. Ypatingai reikia kontroliuoti gyvulių ganymą. Ganymas miške nesilaikant taisyklių gali padaryti miškui daug žalos. Ypačiai turi būti uždrausta ganyti miškuose ožkas.

Paversti mišką ariamos žemės plotais, pievomis ar kit. galima tik tais atvejais, kada tai numatyta naujų žemės plotų užvaldymo plane ir tik respublikos Ministrų Tarybai leidus.

Miškų ūkio ministerijos miškų ūkiai ir girininkijos yra įpareigoti teikti kolūkiams techniską pagalbą, organizuojant teisingą miškų ūkio vedimą kolūkių miškuose. Vėsti kolūkių miškų apskaita ir jiems vadovauti privalo rajoniniai žemės ūkio skyriai.

Šis išvardintų miškų ūkio vedimo taisyklių tikslas yra išsaugoti kolūkių miškus ir gauti iš jų kuo daugiausia naudos. Savivališki kirtimai kolūkių miškuose yra kolūkių nuosavybės grobystamas. Reikia griežčiausiai kovoti su kolūkių miškų žalojimu.

Saugokite kolūkių miškus — kolūkių turtą, laukų derliaus saugotoją!

A. Guginas

Lietuvos TSR Miškų ūkio Ministro Pavaduotojas

Už atsakingą redaktorių A. Šarapajavas